

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorake
ulice št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Sestopna peti-
vrsta 4 kr., pri
vočkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravništvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld
60 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sечно 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 39.

V Ljubljani v sredo, 18. februarja 1885.

Tečaj II.

Dic, cur hic?

Koncem vsakega leta imamo navado, da se oziramo nazaj na delovanje svoje v letu, v letih preteklih, da premotrivamo, je li bilo delovanje naše blagonosno, ali pa smo morda popolnoma po nevretnem izgubili čas, če ga ne celó porabili sebi ali drugim v škodo. Koncem vsakega leta delamo bilanco o svojem delovanju, da se potem vemo ravnati v letu bodočem, da hodimo dalje po isti poti ali pa jo krenemo na drugo, zapustimo popolnoma dozdani tír. In blagor mu, kdor si je v svesti, da je bilo delovanje njegovo v letih minolih vspešno, blagonosno.

In če mi danes, čez šest let, od kar je grof Taaffe bil dné 15. februarja imenovan ministrom za notranje zadeve, če mi danes pogledamo Taaffejevo bilanco, razvideli bomo jasno iz nje, da je bilo njegovo delovanje preudarjeno, premišljeno, pravično, plodonosno, da je povsem ugodno rešil svojo politično nalogo, da se je za njegovega ministrovanja rešilo mnogotero težavno gospodarstveno - socialno vprašanje. In iz bilance te uvideli bomo tudi lahko, je bila li frakcija desnice opravičena, ko se je pred kratkim postavila zdanjemu ministertvu po robu ter mu hotela odreči svojo podporo.

Šest let! To gotovo ni mala dōba v življenju človeškem, in gotovo tudi ne mala, biti minister skozi šest let v Avstriji, kjer se ministertva tako naglo menjavajo, voditi skozi šest let krmilo ladije, v kateri je toliko različnih potovalcev, izmed katerih ima skoro vsak posebne svoje želje in skoro vsak tudi te želje izpolnjene imeti hoče. Mi sami še zdaj morda prav ceniti ne moremo tega vspešnega delovanja, ker živimo v tej dōbi, ker vidimo stvari razvijati se pred našimi očmi, pravo vrednost in pravi pomen Taaffejevega kabineta pokazala bode stoprv zgodovina, katera bode

hladnokrvno obračala list za listom velike državne knjige.

Ob kako neugodnih odnošajih prevzel je Taaffe posel notranjega ministra, posel ministerskega predsednika! Pred njim pali sta v kratkem času dve ministerstvi; jedno, Auerspergovo, pokopala je njegova lastna stranka, trmoglava, neupogljiva, a vender vladoželjna, zahtevajoča vse pravice državljsanske le za nemške podanike, ne hoteča vedeti o enakopravnosti v šoli in uradu v mnogojezični Avstriji. In stranka ta bila je močna, štela je v svojih vrstah izborne govornike, razborite državnike. Odrivani narodi pa so klicali po svobodi, zahtevali enakopravnosti in niti udeleževati se niso hoteli parlamentnih zasedanj.

Take so bile razmere, ko je bil grof Taaffe poklican na krmilo, ko mu je krona izročila častno, a težavno nalogo ministerskega predsednika. A grof Taaffe uvidel je z bistrim očesom nadarjenega državnika, da dozdanih ministerstev pot ni bila prava. Takoj pri svojem nastopu je izjavil, da se hoče ravnati po izreku presvitlega cesarja: „Mir naredite med mojimi narodi!“ in zatrdil, da njegovo ministertvo ni strankarsko, da hoče stati nad strankami, da ne pusti nobene narodnosti pritiskati na steno. Z radostjo pozdravljalo se je po širni Avstriji to ministertvo; vstop v parlament se je zopet omogočil tudi Čehom, kar je gotovo izredno velika zasluga. Zdaj zastopani so v parlamentu vsi narodi in vse narodnosti, zdaj ima Avstrija popoln parlament; vsi narodi udeležujejo se zakonodavstva. To je Taaffejeva zasluga. Grof Taaffe pa je tudi takoj pri svojem nastopu skušal pomiriti narodnostni razpor, skušal je po mogočesti uresničiti enakopravnost, držeč se pri vsem svojem postopanju strogo ustave in zakona. Po polnem res se ni rešena ta prevažna naloga, a da ni še rešena, temu vzrok so različni od-

nošaji, razne ovire, katere se brez oškodovanja državnih interesov tako hitro odpraviti ne mogó. Pričakovati pa je, da se tudi ta naloga polagoma po polnem reši, da se izvede do slednje pičice ravnopravnost, da se po polnem odpravi narodnostni razpor.

To resno voljo Taaffejevega kabineta uvidevajo vsi zmerno, trezno misleči politiki z desnice: Najprevidnejši Čehi in Poljaki so si v tej nadeji jedini. Slovanskim narodom se bode, v kolikor se to uže ni zgodilo, gotovo dala priložnost in se jim nudila sredstva, da se bodo mogli na podstavi materinega jezika izobrazovati. In s to Taaffejevo politiko zadovoljni so tudi oni Nemci, katerim tli v srci čut pravice in ljubezni do bližnjega, saj je Taaffejevo ministertvo povsem pravično tudi Nemcem, povsodi uživajo v zakonu utemeljene pravice. Nobeden Nемеc ne more reči, da bi mu bilo zdanje ministertvo le za las prikrajšalo ustavne pravice. In Taaffejevega kabineta zasluga je tudi volilna reforma, katera bode v isti meri razširila pravice Nemcev in Slovanov, katera bode istotako ugodno vplivala v Nemcih kakor na slovanskem ozemlju.

Ogledimo pa si zdaj, koliko se je koristnega storilo za državo na gospodarstvenem polju za ministrovanja Taaffejevega kabineta. Pred njim gospodujoča stranka zavozila je državni voz globoko čez pot v dolgove, in vse to popravljati je moralo Taaffejevo ministertvo in dati je moralo daljnemu razvoju države solidno podstavo. Mnogo je storilo, mnogo pa se namerava storiti. Obrtni red se je deloma preustrojil, nastal je zakon proti lihvarjem, koliko se je storilo za carino, koliko za uravnavo rek v raznih deželah. Uravnal se je zemljiški davek; mnogo uravnava je v posvetovanju. Sezidalo se je pristanišče v Trstu, prodrli se je ogromni Arlberg, zvezani smo po železnici na vseh straneh z drugim svetom. Sklenili so se ali so v posvetovanju zakoni, kateri imajo skrbeti za de-

Listek.

V Carigradu.

(Zlatorodov.)

(Dalje.)

Vse mestne straže tekajo po ulicah, z dolgimi palicami bijejo ob tlak ter strašno kričé: „Jangen var!“ Gori! na kar tisočero bobnarjev odgovori krčevito, zamolklo bobnaje. Topovi znanijo velikanskemu mestu grozno nevarnost s tremi strelji, razlegajočimi se od Marmorskega do Črnega morja. Vojno ministertvo, seraj, poslanstva, Pera, Galata, vse je razburjeno. V nekaj trenutjih prijaha vojni minister v Feridsko ulico, brž nato neštévni uradniki, ognjegasci, in kar neutegoma začno gasiti in reševati. Tudi tukaj se prva poskušnja izjalovi, kakor navadno. Ozke ulice branijo slobodno gibanje, sesalke ne veljajo, slabo izurjeni ljudje bolj gledajo zmešnjavo pomnožiti kakor zmanjšati, želeči, v motnem loviti, pred vsem pogrešajo pa nosačev, katerih veliko je šlo v Bejkos, obhajati narodni praznik armenski. Takrat so bile hiše še lesene, bilo jih je tudi mnogo več nego zdaj; pa tudi zidane so imele prav tenke strehe, pokrite z nekaterimi opekami, tako da so se prav rade

užgale. Moslimsko prebivalstvo je o takih priložnostih fatalistno in apatno ter se ne da vstrašiti s požarom, in ako tudi samo ne gasi, vsaj drugih ne zavira; tega pa tu ni bilo. V predmestju, požaru najbližnjem, stanovalo je največ krščansko prebivalstvo, ki je tako rekoč pamet izgubilo. Še le malo hiš je gorelo, po ulicah pa je bila uže neizrečena zmešnjava: pohištvo so metali skozi okna, tarnali in tožili so, vpili in kričali. Proti brezglavnosti, pot rešenja in gašenja zapirajoči, niso uspemale nobene pretnje, nobena sila. Jenó uro, kar se je bil pokazal prvi plamen, bila je v ognju uže vsa Feridska ulica: ognjegasci so se umikali, po tleh so ležali mrtvi in umirajoči; izginila je nadeja, strašni živelj zadušiti v porodu. Na nesrečo je pihal močan veter, ki je goreče hiše družil s sosednjimi kakor žerjavični tok. Plamenje se je širilo tako hitro, da je marsikatera družina, nadejajoča se rešiti vse imetje, slišala uže streho nad sabo goreti in rešila si le golo življenje. Neustavljivi požar je bruhal kakor iz ognjemetnika, užigal hiše kakor bi bile posmoljene. Naenkrat puhnejo plameni iz neštévnih oken kakor strupeni gadje, jezikajoči, lizoči, stegajoči se do tal, kakor bi iskali človeških žrtev. Hudourniku jednako besnijo dalje po ulici, grabijo in žgó in pepelé, kar jim uiti ne

more, potem pa se izlijejo kakor morje. Iz Feridske ulice pribesnijo v Tarla Bašijsko, od tod vdarijo nazaj ter užgó Mizusko ulico. Kakor bi trenil zagori vse predmestje Agadžamijsko kakor bi bilo suha hosta. Dalje in dalje hiti divji požar, s ceste na cesto, po obronku Jeni-Šejirskem dolu ter se združi z ognjem, ki je prišumel in priprskal po glavni cesti Pere. Gasiti je bilo tisoč ljutih požarov, boriti se s tisočeriimi raztresenimi sovražniki; ne, bilo je še huje; pogin je legel na mesto, kakor če mesto napadejo posamni vojščaki mogočne vojske, ki vse mesto omrežijo in nikomur uiti ne dadó. Neizmerni toki požarov so se cepili in strinjali v jezero, prestopajoče največje ograde. V trih urah je bila vsa Pera v ognju. Mirijade rudečih, rumenih, belih, sivih, črnih slopov dima se je vzdigalo k višku, segalo do najdaljnih gričev ter s tožnimi svojimi barvami osvečevalo predmestja na Zlatem rogu. Pepel in iskre so padale kakor dež. Na poslopja od ognja neoškodena v dolenjem delu mesta metal je vihar točo ogorkov in snopove isker, da so bile ulice, kakor bi bile posejane z mitrajljeznimi strelivi.

Predmestja, v katerih je gorelo, podobna so bila velikanskim plavžem, pokritim s šotori dima. Tamkaj so padale s strašnim pokom močarske jele od Črnega morja, ki so služile

lavca, kader ga zadenó nezgode, brani imenje mirnih državljanov proti samosilnim napadom, in mnogo drugih zakonov.

Taafejevo ministerstvo vplivalo je vsekdar blagodejno, pomirljivo, kadar so pretili valovi narodnostnega razpora poplaviti vasi in mesta, osebno na Českem, kader se je narodnostni razpor raznesel uže med maso, na ulico, ko je prišlo uže skoro do pretepev. Grof Taafe stopil je povsodi v zvezo z možmi, kateri so umeli situvacijo, posvetoval se je z njimi, in posrečilo se mu je skoro vselej doseči vzorni svoj smoter; in v dosego tega smotra volil si je vselej prava sredstva, kakor bistroumen državnik. Volil je v vseh bojih prava sredstva, bojeval se je mirno, prizanašal je premaganim, hodil je vselej pot pravice. Zdanjest mu je hvaležna, prihodnost pa mu bode spletala vence zmage. Vsi avstrijski narodi pa se morajo radovati, da ministruje ta kabinet ter želeti si da ostane še dalnjih šest let, da odstrani narodnostni prepir po polnem, izvede jednakopravnost ter uvede ravnotežje v državno gospodarstvo.

Parlamentna kriza v Avstriji.

V jedni slednjih številki objavlja „Agramer Zeitung“ naslednji dopis z Dunaja o parlamentni krizi v Avstriji: Ali smo opravičeni, govoriti o parlamentni krizi v Avstriji? Ali je utemeljeno, momentanno nastal razdor discipline v vrstah večine oznamenovati kot krizo? Na to vprašanje se ne dá kar tako hitro odgovoriti z dá ali z ne, a vsekako je vredno, da je temeljito preišljemo in se natančneje nánj oziramo. Ni dvojbe več o tem, da večina avstrijskega parlamenta v zdanjem slednjem zasedanji državnega zbora kaže menj krepko združenje nego prej. Pri tem igrajo ulogo osebni in stvarni momenti. Na prve se je treba menj ozirati, vender niso brez tehtnosti. Grof Hohenwart imenovan je predsednikom najvišjega računskega dvora in bil tako postavljen na mesto, katero mu po njegovem mnenji ne dopušča več stati v sprednjih vrstah parlamentnih voditeljev. Po volitvah sel bode v gospodsko zbornico in s tem pač odložil ulogo voditelja v poslanski zbornici. Njegov odstop je vsekako velika izguba za desnico, kajti on bil je v istini jedini politik, kateri je bil v stanu, heterogenne elemente, kateri so se v klubu desnega središča zjedini, trajno vkup držati. Uže samo poročilo, da bode grof Hohenwart svojo ulogo kot voditelj odložil, je zadostovalo, da je ta klub pretreslo in ga približalo razpadu. Jednakega efekta ni provzročil po boleznih primoran odstop grofa Henrika Clam-Martiniča, a tudi tega politika, čegar preudarnost in zmernost je uže zabranila marsikatero zló, bodo zeló težko pogre-

kot podpornje, premreženi hodniki, drveni minareti malih džamij; te so se zdrobile na kose, kakor bi jih bil potres razsul. Po ulicah, po katerih se je še moglo, videli so se dirjajoči jezdeci, pošastim podobni, od peklenskega žara razsvetljevanim, ki so na vse strani nosili povelja iz ognjestrážnice. Tu so tekli častniki in uradniki serajski, vsi zasopljani in pene tiščeči, gologlavi, z osmojeno opravo. Tam si videl splasene konje, nosače s pohišjem, kópe tulečih psov, begune, tekune, ki so kričé drli čez ranjence in mrličé po obronkih, po ovinkih, potem pa izginili v dimu in plamenu kakor pogubljeni.

Za en trenotek se pokaže Sultan jež na koncu goreče ulice, obdan od svojega spremstva, bled ko mrlič, gledajoč v požar izbuljenih oči, kakor bi ponavljal slovite besede Selima I.: „To je goreči deh mojih žrtev! Čutim ga, razdejal bo mesto, moj seraj in mene.“ Nato izgine v oblaku pepela, vlečen od svojih dvorjanov. Vsa vojna carigrajska, nepreštevna četa ognjegascsev se je gibala ter znojevito delala v dolgih vrstah, v polukrogih, mogočnih, cela predmestja opasujočih, stražena, vojena od vezirjev, paš, ulem. Na nekaterih krogih so se obupno borili z ognjem, da bi mu pot zaprli. Hiša je padala za hišo v nekaj trenotkih

šali v vrstah desnice. To so osebni momenti, kateri so razdevajoče vplivali na desnico. In zdaj stvarni. Istina je, da se ima vsled raznih odnošajev, katerih ni zakrivila vlada, v slednjem zasedanji rešiti več zakonov, kateri imajo pač vsekako odjuzen značaj in katerih pritrđitev neposredno pred volitvami vsekako zahteva velike moralne žrtve od poslancev. To je na primer pristojbinski zakon, kateri bi trgovino in gospodarstveni promet mogel hudo zadeti. Zakon pa je absolutno potreben, da se napravi ravnotežje v državnem gospodarstvu.

Presnovitev avstrijskih financ ga potrebuje. V resnici leži zakon uže 4 leta v zbornici in parlament ni prišel do poguma, ugrizniti v kisló jabolko. Priti pa mora ravno v slednjem zasedanji na vrsto in naravno je, da so vsled tega nastale ovire in konflikti, da so se provzročili propadi, kateri pa bi morda ne bili nastali, če bi bila večina o pravem času poslušala opomine finančnega ministra. Dosta drugače tudi ni s predlogo o severni železnici, katera mnogim članom na desnici tudi ni simpatična, katera pa se vsekako, če se hoče priti v tej zadevi do konca, mora rešiti v tej sezoni. Ti odnošaji napotili so posamične elemente z desnice, osebno klerikalce, da so izstopili iz vrst desnice ter se poigrali z disciplino. Vsekako je možno, da bode katera vladnih predlog vsled tega krušenja discipline morala nekoliko trpeti, možno je, da celó zeló verjetno, da pristojbinski zakon po vrnitvi v odsek ne pride več na svitlo, da bode predloga o severni železnici v slednjem trenutji propala; le jedno je nemožno pri tem položaji, da bi namreč momentanne ovire vlado grofa Taafeja vrgle s sedla in porušile njegov program. Pomirljivi program grofa Taafeja ne izvira iz posebne volje zdanjega avstrijskega ministerskega predsednika, izvira marveč iz političnega položaja, potreben je.

Tega prepričanja so vsi merodajni krogi, in naj se tudi osebe še tako menjajo: načela se ne bodo alterirala. Večina z desnice je v slednjem času nekoliko trudna, morda nekoliko osobna postala. Na poti je, da bi zagazila v iste napake, katere so večino ustavoverne stranke pred šestimi leti privede do pada. Vsak, kdor pozna avstrijsko zgodovino slednjih desetletij, vé, da ustavoverna stranka ni pala vsled liberalnega ministerstva Auersperg-Pretis, marveč vsled pregreh, nespametnostij in političnih bedastoč stranke same. Če se desnici, če se Čehom in klerikalcem dopada, nadaljevati to igro, naj jo le nadaljujejo. Vsekako se jej ni treba bati, da na nje mesto stopi zdaj uže nova doba ustavoverne stranke; če pa vsekako hočejo, da se parlamentni sistem v Avstriji pritira *ad absurdum*, provzročili bodo spremeno, katera ne bode po njihovi volji, za katero pa nikogar dru-

pod silovitimi udari sekire. Po strehah je mr-golelo junakov, izpostavljajočih se največji nevarnosti. Mnogo jih je zviškoma popadalo v odprto žrelo; a koj so drugi stopili na njih mesto kakor v boju ter so divje kričé metali ožgani fez v rdečo žerjavico.

Zmagovito, vkljub tisočerim vodenim lijem, vriščečim v žareči plamen, zmagovito dere ognjeni živelj naprej, skače v groznih skokih čez trge, čez vrtove, čez zidana poslopja, podí ognjegasce, vojake, grajane kakor bežečo armado ter jih posipa s ploho živega oglja.

V tem strašnem homotu našli so se lepi vzgledi junaške ljubezni in blagosrčnosti. Pod gorečimi razpadinami hojevale so usmiljenke, ki so tolažile umirajoče. Turki so se zaganjali v ogenj ter se spet pokazali iz njega z rešenimi krščanskimi otročiči na ožganih rokah. Drugi so ponujali sto zlatov, kdor bi rešil dete iz goreče hiše. Spet drugi so sprejemali po ulicah tavajoče otroke, da jih potlej izročé starišem. Drugi so odpirali stanovanja onim, ki niso vedeli kam pod streho. Mnogo je bilo tacih Turkov, ki so sedeli na preprogi pred gorečo svojo hišo, kadili vodeno svojo lulo, takó mirno in hladnokrvno, kakor bi prav nič ne bilo, pa se pokojno pomikali dalje, na kolikor se jim je bližal požar.

gega ne bodo mogli delati odgovornega, nego sami sebe. Nadejati se je, da se vrne v vrste desnice zmernost in moder svét ter jih obvaruje pred postopanjem, katero bi po vsej pravici mogli imenovati političen in naroden samomor.

Iz Sudana.

Poročila o boji pri Kirbekanu se glasijo: Težko je povedati, kolike so izgube sovražnikov, a mrličev leži kar na kupe med skalami in na prostem polji, kjer so sovražniki, ko so se videli obdane po naših četah, hoteli ubežati; a težko da bi bil le jeden ušel. Naše izgube so naslednje: Generalmajor Earle, podpolkovnika Eyre in Covany, korporal in osem prostakov. Hudo ranjeni so: Kapitan Horsbrugh, častnik Colborne in F. Kennedy. Ranjeni: 47 podčastnikov in prostakov. Ujetniki poročajo, da je sovražniku zapovedoval Moussa Wad Aburhegel, Ali Wad Hussein in Hamid Wad Lekalik ter da so vsi trije v boji pali.

Lord Wolseley brzojavlja vojnemu ministru: „Do zdaj nimam še zanesljivih podrobnostij o usodi generala Gordona. Poročila časopisov se oslanjajo na vésti, katere so zbrali Wilsonovi spremljevalci, ko so se vozili od Omdurmana v Gubat po Nilu doli. Mudir in vsi domačini zatrujejo, da Kartum ni pal, a Wilson je o padu preverjen, in o tej točki je pač težko še kaka dvojba. Nadejam se, da se moji poslanci vrnejo v nekaterih dnevih ter mi prinesó gotova poročila.“

Vojni dopisovalec v „Times“ poroča iz Kortija z dné 10. t. m.: „Lord Wolseley dobil je ravnokar Gordonov raport, v katerem ceni sovražne čete na 19000 mož, med katerimi pa vender ni več kot 3000 do 4000 pravih vojakov in tudi 600 do 800 konjikov. Ta cenitev se strinja z informacijo, katera se je udobila uže prej o moči Mahdijevi pri Kartumu.“

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Gospodska zbornica ima prihodnjo sejo v torek dné 24. t. m. Na dnevnem redu je med drugim tudi brodarska pogodba med Avstro-Ogersko in Francijo ter poročilo budgetne komisije o sklepu državnega računa za l. 1879.

„Pokrok“ poroča, da se take predloge ne bodo več rešile v državnem zboru, pri katerih bi se mogla pokazati razna mnenja, kakor na primer pri predlogi o uravnavi galiških vodá. Isti list poroča, da se bode o dinamitnem zakonu gotovo še v tem zasedanji posvetovalo, a dvojljivo je, če se

Kadar je veter ponehal, oslabela je tudi okrutnost požara. Ko pa vihar potegne z novo močjo, ponižali so se pokončni plameni ter naravnost suli svoje ognjene strelice. Strehe so se podirale in grozno pokale. Prskajoče ciprese po vrtovih so se krivile, naenkrat zaplapolale, pa kakor osmoljene baklje izgorele. Stare lesene kočé so pokale kakor pokne umetni ogenj. Beli in rudeči snopovi so se vzdigali iz tacih drvenin kakor velikanski snopovi ter plapolali takó žarjevito, kakor bi jih bili upihali mehovi iz sto kovačnic.

Divje to razdevanje, besno to končevanje, podrtine, pogorišče to je bilo tako strašno, kakor bi se bili zvezali ogenj in povodenj in potres in ropajoča drhal. Nihče si ni mogel misliti tako groznega požara. Prebivalstvo je bilo kakor zblaznelo. Potniki na potaplajoči se ladiji ne besnijo, ne drvé, ne kričé in ne tulijo tako nespametno, kakor so Perani po ulicah. Izmed nagomilane hišne oprave, iz rjutja in pretepa vodonoscev in težakov, iz gneče konj in družih živalij in ognjegascsev, vse pohodivših, karkoli jim je bilo na poti, delale so si prostor francoske, grške, armenske, talijanske družine. Bogati in ubogi, ženske in otroci, katere je dušil dim, slepile žarne iskre, so jokaje klicali po svojih. Memo

bode rešil zakon proti socialistom. Vlada bi rada, da bi se predloga o severni železnici rešila tudi še v tem zasedanju.

Te dni sešli se bodo na Dunaji avstrijski škofje, da se posvetujejo o kongruji ter izrekó o tem svoje mnenje. Kakor se kaže, se bodo škofje izrekli za ono stališče, na katerem stoji vlada.

Pred nekojim časom pričeli so se nabirati doneski za katoliško vseučilišče v Solnogradu, in to z velikim navdušenjem in požrtvovalnostjo. Zdaj pa je izdal škof v Fuldi razglas, v katerem poudarja, da taka pobiranja nimajo dovoljenja papeževega, ker je po Piji IX. potrjen sklep nemškega episkopata z leta 1869, kateri je Fuldo v to določil, še v veljavi.

Tuje dežele.

Italija pošilja vedno več ladij in čet k Rudečemu morju. Iz Port-Saida se poroča, da je dné 17. t. m. došla tjà uže druga ekspedicija. Turčija ugovarja temu italijanskemu postopanju in Italija odgovarja vsem tem ugovorom prav prijazno pomirljivo, zraven pa nadaljuje svoje operacije. In kakor se zdaj kaže, se bode Italija tudi na dalje silno malo brigala za turške proteste ter si osvojila vse ozemlje, katero je zasesti se namenila.

Zdaj dosegel se je vendar uže sporazum s Portugalsko in z družbo ob Kongu. S tem bode tudi konec konferenci, katera je pričela zborovati pred tremi meseci, sklenila bode svoja posvetovanja najbrže še ta teden. Po dogovorih dobi Portugalska ozemlje na zapadnofriškem obrežji in južno od izliva Konga. Portugalska dobi dalje južno obrežje reke od obali do Nokkija in še nekaj drugega ozemlja. Država Kongo pa bode obsezala kakih 30 do 40 kilometrov nabrežnega ozemlja, severno od izliva Konga.

Iz Aleksandrije se poroča, da so v Yemenu nastali nemiri, kajti prebivalstvo se je resno uprlo plačevanju davkov; to pa se je zgodilo tudi zaradi tega, ker prebivalstvo sovraži generalnega guvernerja. Vsi dozdanji poskusi Ejub-paše, da bi pomiril prebivalstvo ter jih pripravil do tega, da bi zopet plačevali davke, ostali so brezvspešni. V tem okraji bilo je uže več uporov; časi zaradi tega, ker se Arabci protivijo služiti v turški vojski. Arabci pa so ravno najboljši vojaki in najboljši konjiki.

Angleški listi z radostjo pozdravljajo zmago, katero je priboril general Earle nad ustaši na sudanskem bojišču pri Dulki, a omenjajo tudi, da je bila ta zmaga draga. Ta boj je pokazal zadosti, da se Arabci nikakor ne hoté prepričati, da imajo opraviti z mnogo močnejšim nasprotnikom. Angleške čete imele bodo prestati še več bojev na poti v Berber.

so hiteli poslanci, za katerimi so težaki nosili državna pisma in skrivne knjige. Mnih si k višku dvigali razpela ter ljudstvo bodrili na pomoč. Turkinje so se ukvarjale, da bi dragocenosti rešile iz haremov. Veliko jih je bilo, ki so nosili bogati plen iz džamij, gledališč, šol, cerkvá. Tu pa tam se dvigne neizmerni oblak črnega dima, da vse pokrije z gosto temo ter pomnoži strah in trepet. Kolikor ni upepelil grozni živelj, porazdevalo je hudodelstvo. Neštevne trope tatov iz vseh krajev in kotov in deželá so suli skupaj, preoblečeni v nosače, plemenitaše, vojake, ognjegasce, drli v hiše, krali in ropali, pa tekli v Kasim-Pašo in Tatavolo, kjer so poskrili nakrajeno in naropano blago. Za petami so jim bili vojaki, jih obdali s kordoni, jih napali v patroljah, se bili z njimi in rovali ter jih preganjali, kar je strah in grozo le še večalo. Ognjegasci in nosači in bremenarji so odpovedovali delo in službo družinam, katerim so hiše gorele, ter zahtevali visoko plačo. Ubežniki so se srečavali v ozkih ulicah, divje se borili za prehod, dokler jih mnogo zadušenih in ranjenih ni popadalo na tla.

Pa uže v štirih urah je bil požar tako močan, da nihče ni mislil na rešenje blaga in premoženja, da je bil vsak vesel, ako si je

S Kitajskega bojišča se poroča: Francozi potokli so Kitajce dné 11. t. m. pri Vanoju. Francozi so potem prenočili v kitajskih pozicijah ter zopet dné 12. t. m. premagali Kitajce po polnem, da si so se slednji prav vro borili. Vzeli so več trdnjav ter potem šli dalje. Dné 13. t. m. pa so si osvojili Langson, katerega so Kitajci zapalili. Zaplenili so mnogo orožja, streliva in riža. Kitajci izgubili so mnogo mož.

Razne vesti.

(Prebivalstvo v Egiptu.) Danes, ko so vse oči obrnene na Egipet, kjer se bijejo krvavi boji, znali bi marsikoga zanimati statistični podatki o prebivalstvu te dežele. V novem času bavil se je s tem temeljito domači statistik Amici Bey. Cel Egipet meri, kakor je preračunal on, 1 021 354 kvadratnih kilometrov, a od teh ne odpade jih nič manj nego 988 126 na nerodovitno in neobljudeno puščavo. Obljudenih je potem takem le 33 228 kvadratnih kilometrov, tedaj le malo več, kakor v Belgiji. Na to ozemlje pride, odračunši kakih 250 000 nomadov, 6 790 198 duš, in sicer možkih 3 389 453 in ženskih 3 400 755. Gostost prebivalstva je vsled teh avtentičnih podatkov večja, nego v Belgiji, katera država je ena najgosteje obljudenih na svetu. Mest je 32 takih, ki imajo nad 10 000 prebivalcev, in sicer vsega vkup 1 099 070. Dalje 68 tacih, ki štejejo med 5 000 in 10 000 prebivalcev, in sicer vsega skupaj 456 555 duš. Prebivalstvo v mestih je tedaj zelo mnogobrojno in odpade 23 odstotkov vsega prebivalstva na mesta. Povprečno število duš v manjih krajih znaša v spodnjem Egiptu po 381, v gorenjem pa po 512 duš.

(Upor v deški šoli.) Kakor se iz Pariza z dné 9. febr. poroča, vpri so se učenci nečega liceja v Algiru. Dné 6. januarja namreč dvignili so se dijaki tretje in četrte realke, ki so vkup spali v eni sobi, nanagroma na dano znamenje iz postelj, so potegnili potem več postelj k vratim, tako, da se te niso mogle odpreti ter so napadli v isti sobi spečega učitelja. Le-ta prišel je uže pri prvem vdarcu, ki ga je dobil čez glavo, ob zavest. Bili so ga pa še nadalje ter vlačili po tleh sem in tjà takó dolgo, dokler hrup, ki so ga delali mladi razposajenci, ni prebudil še druge hišne prebivalce. Ravnatelj zavoda, ki je prihitel na mesto, moral je vrata vlomiti, ker drugače ni mogel priti notri. Ko so zagledali njega, upal jim je pogum in so se radovoljno udali. Nekoliko so jih potem takoj zaprli, nekatere pa so izključili iz zavoda. Ubogi učitelj bil je ves potolčen in je dobil zlasti po glavi in po obrazu mnogo ran.

(Upor v zaporu.) V mestnem zaporu v Kokandu v Rusiji upri so se minoli teden kaznjenci. Štiriindvajset mož iz oddelka posilne de-

otel življenje. Dve tretjini Pere sta goreli, in ogenj se je tako hitro širil na vse strani, skoro bliskom svigal od poslopja do poslopja, da so ljudje nevarnost še le spoznali, ko ji skoro več ujeti niso mogli. Sto in sto takih nesrečnikov se je pretiskalo skozi majhino krivo ulico; kar naenkrat, ko pridejo na ovinek, puhne vanje vihar žerjavice in dima, jih žene nazaj, jemajoč jim pamet in preudarnost. Cele družine, med njimi jedna 22 oseb, je bila hipoma obdana od požara, izpečena, sežgana, upepeljena. Druge so pobegnile v kleti ter so tam se zadušile; spet druge so se poskrile po vodnjakih, ali splezale na drevesa, ali izgubile se v najgloblje kotove; a ker jih je požar tudi tukaj našel, so obupno hitele na plano, ter se strmoglavile v ognji. Na obronkih in holmih, obrobjenih s žarečim krogom ognjenim, je bilo videti klečočih ljudi, roke raztegarajočih in sklepajočih in proti nebu molečih, ki so od zgoraj prosili pomoči, ker se je niso nadejali od zemlje. Videti je bilo blede, razkuštrane ljudi, leteče dolu po gričih, skozi Galato in Tophano in po mirodvorih, kakor bi iskali kraja, kjer bi jih ogenj ne dosegel. Videti je bilo krvaveče otroke, raztrgane ženske z razpuščenimi lasmi, mrtve in ožgane dojenke na prsi pritiskajoče, može s prismo-

lavnice oborožilo se je s koli, z opeko itd. ter napali nenadno stražo. Napad je bil ravno tako silen kakor nenaden; nakrat je bil službo imajoči častnik ubit in devet vojakov ranjenih. Kmalu pa so zvedeli drugi vojaki o tem in jeli so streljati na upornike. Osem kaznjencev je takoj mrtvih obležalo na mestu, dva v teku istega dneva, najst pa jih je bilo hudo ranjenih. Na streljanje prišel je koj cel batalijon vojakov na pomoč in posrečilo se jim je, kaznjence umiriti in zopet spraviti v zapore.

(Revolver,) ki je dal zadnji čas na Francoskem povod k tolikim sodnijskim obravnavam, igra še nadalje važno svojo ulogo. Samo v tem oziru se je nekoliko spremenilo, da so do sedaj ženske nastopale kot junakinje ter streljale na može, a sedaj se tudi uže može tega orožja poslužujejo ženskam nasproti, kar nam spričuje sledeči dogodek. Monsier Vallet, bogat posestnik iz Bosseja, zasačil je svojo mlado in lepo soprogo, ko se je ravno v kleti objemala z njegovim služabnikom. Ne da bi si kaj pomišljal, potegne revolver, kojega je pri sebi imel ter vstrelil svojo soprogo in služabnika. Ostala sta obadva mrtva na mestu.

(Požar v blaznici za uboge v Philadelphiji.) Kakor smo uže poročali na kratko, pogorela je te dni blaznica za uboge v Philadelphiji. Naj dostavljamo sedaj še sledeče podrobnosti: Bolniki bili so uže večidel v posteljah, ko se je zapazilo, da gorí. Strah, ki je navdal vse, ko so videli, da so obdani od ognja, je nepopisljiv. Nekateri poskakali so skozi okna, a drugi bili so tako preplašeni, da se samega strahu niso mogli premakniti z mesta. Krik nesrečnih razlegal se je po vsi okolici. Ako ravno pa se je na vse kriplje trudilo, da bi blazne rešili iz ognja, se vendar ni moglo preprečiti, da ne bi nobeden prišel ob življenje. Poslopje je do tal pogorelo. Do sedaj so 28 mrtvih izvlekli iz pogorišča. Vsi ponesrečenci so taki možki, ki so bili zaradi nevarnosti v posameznih celicah zaprti.

Domače stvari.

(Otročje veselje „Slovanovo.“) Kakor Ljubljana, tako ima tudi Ptuj svojega doktorja, ki ima lek, s katerim se Slovenci lahko iznebijo vsake bolečine! V Ptuj namreč bode, kakor piše „Slovan“, začel g. dr. Vekoslav Herman učiti — ruski jezik. To je ravno tisto zdravilo, s katerim bode dr. Vekoslav Herman delal čudeže, takó da ne bode med Slovenci več nikakih težav. Tako misli vsaj naš „Slovan“ in se tega srčno veseli. Saj uže vidi v duhu, kako se začenja uresničevati njegov „program“, po katerem se mora „osamelo slovensko jezero združiti z velikim morjem slovenskim.“ „To je lepo znamenje — tako nadaljuje „Slovan“ in mi (mi „Slovanovi“ so-trudniki, ki se imenujemo in smo narod slovenski!)

jenimi rokami in opeklimi obrazi najhujših bolečin na tleh se izvijajoče; zdihujoče in jokajoče stare ljudi, hipoma obožano gospódo z glavo butajočo ob zid, mladeniče, ki so kakor mrliči ležali po bregovih Zlatega roga; družine, ki so nosile očrnele mrtvece; nesrečnike, katerim je grozni požar pamet izmešal in potemnil, ki so sabo vlačili za nit privezane stole, cunjetine in škrbine k prsam tiščali kakor bi imeli biserje ter glasno togovali ali pa se hrohotali. Čez griče podrtin, skozi vihar pepela in isker, skozi oblake žgočega dima, po ulicah z ogorki nametanih pa so med tem še zmeraj prihajale nove čete vojakov, tatov, ognjegascev, poveljnikov, dervisev, glasnikov, nesrečnikov vračajočih se po izgubljene sorodnike, razbojnikov, junakov, ki so iz dolenjih predmestji, iz orožaren, vojašnic, džamij prihajali, „jangen var“ in Alah kričeli, kakor bi hteli na obsedbo. Zdihujoči, hudodelci, usmiljeni so bili pomešani v divjo kopo, ki se je valila kakor val na razburkanem morju, razsvetljevana in greta od velikanske peči. Ne daleč od tega pekla smehljaj se je, kakor zmeraj, veličanstveni Carigrad, odet s spomladno lepoto azijskih bregov, zrcalečih se v tihem in mirnem Bosporu.

(Dalje prihodnjič.)

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige :

- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 20 kr.
- Abecednik slovensko-nemški.** Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 25 kr.
- Brezovnik,** šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
- Celestina J.,** Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
- Celestina J.,** Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
- Čimperman,** Pesni, 60 kr.
- Dimitz A.,** Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnoteben spis, na svetlo dal kranjsk deželni odbor. 4 gld.
- Filipovič,** Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Gregorič,** poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
- Janežič A.,** Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
- Jenko Ivan,** Pesni, 1 gld.
- Jurčič Josip,** Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
- Kačič-Miošič,** Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
- Kermavner V.,** Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
- Klail,** Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.
- Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Knjižnica slovenske mladini:**
  - I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
  - II. zvezek: *Peter* rokodelčič, 36 kr.
  - III. zvezek: *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.
- Kobler A.,** Zgodovina Sorške in Preške fare, 80 kr.
- Koseo,** Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
- Lavtar L.,** Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.
- Lesar A.,** Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
- Majar H.,** Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
- Pašar,** Zakon in žena, 40 kr.
- Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 gld. 50 kr.
- Praprotnik,** Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
- Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.
- Razlag J. R., dr.,** Pesmarica. 60 kr., vez. 80 kr.
- Rožek J. A.,** Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
- Senekovič A.,** Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
- Šmid Kristof,** Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
- Vraz Stanko,** Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
- Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega.** Vezan 65 kr.
- Zlatorog.** Pravljičica za mladino. 20 kr.
- Znidaršič J.,** Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

- Pepelko, Snegulčica, Trnjevo rožico** (4° velike) po 50 kr. Pravljičice o:
- Pepelki, Rudeči kapioli in Obutem mačku** (8° velike) po 25 kr.
- O deželi lenuhov, Snegulčici, Prtilkovicu** (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.

želimo, da se taki klubi osnujejo povsod, kjer je le mogoče. Čujte Slovenci: „povsod,“ na Kranjskem, Štajerskem, Koroskem in Primorskem, povsod naj se — tako želi „Slovanova“ gospóda — osnujejo klubi v ta namen, da se bodo vsi Slovenci učili ruskega jezika (slovenskega ni več treba!), kajti „v tem znamenji — tako ta gospóda slovesno prorokuje — bomo zmagali“, bomo namreč premagali vse nadloge slovenske! — Kaj hočemo, otroci, in zlasti otroci v politiki, jezdarijo radi palice, in imajo pri tem delu svoje veselje, ker si mislijo, da so na takih konjih pravi slovenski vitezi „brez strahu in madeža!“

— (Osébne vesti.) Okrajni sodnik v Trziči gosp. Klemen Mosché imenovan je na lastno prošnjo svetnim tajnikom pri okrožni sodnji v Rudolfovem. Okrajne sodnje pristav gosp. Josip Kovač premeščen je na lastno prošnjo iz Metlike v Velike Lašiče in okrajne sodnje pristav gospod Anton Brumen imenovan je okrajnim sodnikom v Metliki.

— (Prenagljena vēst.) Nekateri listi so poročali, da je kanonikat po ranjem kanoniku gosp. Kramarji dobil preč. gosp. častni kanonik doktor Kulač, vodja v Avgustineji na Dunaji. Dasi iskreno želimo, da bi dobili gosp. dr. Kulač v Ljubljano, moremo vendar iz zanesljivega vira poročati, da je zdaj še ta vēst prenagljena.

— („Sokolova“ maskarada) včeraj zvečer v prostorih starega streljišča bila je, kakor vselej, izredno sijajna. Udeležilo se je 420 oseb. Da si letos ni bilo število mask tako mnogobrojno kakor prejšnja leta, reči pa se sme, da so se te maske po izredno okusni in dragoceni opravi mogle meriti z maskami velikih mest. Tu postopal ti je samosvestno ošabni Kitajec ter zaničljivo meril z velikimi svojimi očmi pritiklav ta evropski rod, tam ob steni naslanjal se je melanholično žid ter poželjivo zrl na bogato z zlatom vezano obleko dvojice ženskih mask, češ, tu dalo bi se kaj zaslužiti; tam zopet skakala je kot srna vitka Črnogorka ter vedela vsakemu povedati kaj pikantnega na uho, tam stopala sta dva Eskima ter vzbujala s svojimi dovtipi mnogo smeha, tu streljal je poredni Amor s svojim lokom ter unemal srca — s svojimi očmi. . . . Preobširno bi bilo za danes omenjati vse krasne maske, prišli bi v zadrego. Občinstvo bilo je izborna elegantno. Maskarado počastil je s svojim pomočjem tudi gosp. deželni predsednik baron Winkler, gosp. deželni glavar grof Thurn, gosp. cesarski svetnik Murnik, predsednik trgovinske in obrtne zbornice gosp. Kušar itd. Ponatančneje poročilo priobčili bomo pozneje v feljtonu. V istini, „Sokol“ sme ponosen biti na to izredno sijajno maskarado.

— (Delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredilo je sinoči v čitalniškem steklenem salonu zabavno - šaljiv večer s plesom. Udeležba bila je zelo mnogobrojna, in občudovati smo imeli priliko mnogo prav krasnih mask. Mnogo smehu vzbujala je kitajska godba. Ta večer pokazalo se je zopet, da je to mlado društvo v kratkem času mnogo napredovalo, da odbor umeje s pravim vkusom prirejati zabave; društvo pa si je tudi pridobilo uže mnogo prijateljev, kakor je kazala večrajšnja udeležba. Želimo mu vsestranske podpore!

— (Požarna kronika.) Iz Krškega se nam poroča: Dne 14. t. m. popoldne ob polu peti uri nastal je v kozolcu Frana Hrovata pri Sv. Križi ogenj, ki je poslopje, katero je bilo napolnjeno s slamo, senom in domačim orodjem, v poldrugi uri po polnem upepelil. Le pridnemu gašenju domačega prebivalstva, kakor tudi sosednjih vasi se je zahvaliti, da se ogenj ni razširil tudi na bližna poslopja. Kako da je ogenj nastal, se do sedaj še natanko ne vé, vendar slutiti se, da so ga zanetili otroci. To je tim verjetneje, ker so bili baje otroci ondi uže dvakrat zažgali, a se je vselej o pravem času še ogenj zapazil ter pogasil. Škoda, koje je ogenj napravil, cenijo na pet sto goldinarjev. Zavarovan pogoreli ni bil.

— (Tepež.) Imeli smo ta predpust uže nekolikokrat priložnost poročati o krvavih bojih, ki so spremljali ženitovanja. Vidi se, kakor bi se nobeno ženitovanje ne moglo praznovati brez nerednosti. O enakem slučaju piše se nam zopet iz ljubljanske okolice. Na Dobravi namreč poročil se

je 9. t. m. Anton B. Ko so gostje na večer veseli skup sedeli, prišlo je k dotični hiši več fantov, ki so zahtevali, kakor je pri takih priložnostih navada, od ženina vina. On je bil pripravljen dati jim ga 20 litrov. Ker so ga pa fantje zahtevali še enkrat toliko, rekel jim je ženin, da jim ga toliko dati ne more in da naj gredó raji v hišo in da naj tam pijó, kolikor hočejo. S tem predlogom bili so vsi fantje, razen Matije M. in Antona S., zadovoljni, ter so šli v hišo. Okolu ene popólunoči zaslíši se pod oknom naenkrat nek hrup. Fantje skočijo na noge ter gredó pogledat, kaj da se zunaj vrši. Dobili so Antona S. in Mateja M., ki sta si hotela najbrž nekoliko jezo ohladiti zato, da se jima volja ni spnila. Začel se je prepri in tudi kmalu pretep. Pri tem bil je Josip Westermayer na glavi smrtno ranjen. Drugi odnesli so le majhne poškodebe. Sodnija pričela je aže preiskovanje.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 18. februarija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	gld. 83.50
» » » srebro	84.—
Zlata renta	106.85
5% avstr. renta	99.15
Delnice národne banke	868.—
Kreditne delnice	304.70
London 10 lir sterling	124.25
20 frankovec	9.81
Cekini c. kr.	5.81
100 drž. mark	60.55

Tujci.

Dne 16. februarija.

Pri Maliči: Müller, trgovec, iz Remscheid, — Popper, Duldner, trgovca, in Weiss, prof., z Dunaja. — Hutner, c. kr. stotnik, s soprogo iz Grada. — Huttner, c. kr. pomorski nadinženér, iz Pulja. — Blau, trgovec, iz Zagreba. — Zupan, trgovec iz Kočevske Reke. — Cadore, lesotržec, s soprogo, iz Skofje Loke.

Pri Slonu: Dr. Hirschfeld, zobozdravnik; Rotter, Streit in Trauner, trgovci, z Dunaja. — Stech, gozdarski upravnik, iz Slavetiča.

Pri Avstr. carji: Eberle Ana, z bratom, iz Reischdorfa.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
17. febr.	7. zjutraj	734.38	— 5.4	jzpd. sl.	obl.	0.00
	2. pop.	732.93	— 8.4	»	»	dež.
	9. zvečer	730.99	— 6.4	»	»	

Hiša (18) 2—1

na glavni cesti blizu Ljubljane, znana gostilna, se prostovoljno prodá ali pa več let v najem daje. — Natančneje se izvé pri Matjanu v Gorenji Šiški.

Salicilna ustna voda
in (108) 15—9

salicilni zobni prašek
pripravljan od G. Piccolija, lekarja „pri angelji“, Ljubljana, Dunajska cesta.

Vsakanja vporaba ohrani zobe zdrave, zobno meso okrepi ter obvaruje vseh zobnih in ustnih boleznij in vratoböla.

Steklenica salicilne ustne vode 40 kr.; škatulja salicilnega zobnega praška 30 kr.

Vozni nakladni listi
dobivajo se v tiskarni

Kleinmayr & Bamberg
v Ljubljani.

Zaloga zemljevidov
c. kr. generalnega štaba.
Mera 1 : 75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, prilepjeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.